

42. Àwọn ni olùtétí sí irò nígbà gbogbo, wọn sì n jẹ èèwò, nítorí nàà tí wọn bá wáá bá ẹ, ẹ idájọ láarín wọn, tàbí kí o kúrò lódò wọn. Tí o bá kúrò lódò wọn, wọn kò le ẹ ipalára kankan fún ẹ. Tí o bá sì fẹẹ ẹ idájọ, ẹ idájọ láarín wọn pèlúu déédéé. Dájúdájú Allaahu fẹràn àwọn olùṣe-déédéé.

43. Àti pé báwo ní wọn ẹ fẹ kí o ẹ idájọ fún wọn nígbà tí Taoraatu wà lódò wọn tí idájọ Allaahu sì wà nínú un rẹ. Léyin iyen, wọn sẹrí padà. Àti pé àwọn wònyen kì í ẹ olùgba (Allaahu) gbó.

44. Dájúdájú A sọ Taoraatu kalẹ; itósónà àti imólẹ̀ sì wà nínú un rẹ. Àwọn annabi tí wọn gbà fún Allaahu n ẹ idájọ pèlúu rẹ fún àwọn ẹlèsin-in Juu. Àwọn àlùfàà wọn àgbà àti àwọn amòfin wọn, (nàà n ẹ idájọ pèlúu rẹ) nítorí pé wọn fún wọn ní Ìwé-Mímọ̀ láti ọdò Allaahu pé kí wọn máa sọ ọ; àwọn nàà sì jẹ́rì sí i. Ẹ má ẹ bèrù àwọn ènìyàn, Èmi (Allaahu) ni kí ẹ bèrù. Ẹ kò sì gbodò pààrò àwọn àmì (òfin) Mi pèlú owó pòókú. Àti pé àwọn tí kò bá ẹ idájọ pèlúu ohun tí Allaahu sọ kalẹ, àwọn wònyen ni olùṣàìgba (Allaahu) gbó.

45. A sì ẹ é lófin nínú un rẹ lé wọn lóri pé ẹni tí ó bá pa ènìyàn kan, ẹ pa òun nàà; ẹni tí ó bá fọ ojú ènìyàn, ẹ fọ ti rẹ nàà, ẹni tí ó bá gé imú ènìyàn, ẹ gé ti rẹ nàà, ẹni tí ó bá rẹ ènìyàn ní etí, ẹ rẹ ti rẹ nàà, ẹni tí ó bá ká eyín ènìyàn, ẹ ká ti rẹ nàà, ẹni tí ó bá dá ogbé sí ènìyàn lára, ẹ gba ẹsan, ẹni tí ó bá fí ẹ sàràà (lái kò gba ẹsan) yòò jẹ itanràn fún un. Àti pé àwọn tí kò bá ẹ idájọ pèlúu ohun tí Allaahu sọ kalẹ, àwọn wònyen ni aláḃòsi.

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ ۖ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَصْرِوْكَ شَيْئًا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾

وَكَيْفَ تَحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ۖ تَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشَوْا وَلَا تَشْتَرُوا بِعَآيَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ ۖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾